

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2014. június 19.*

„Fellebbezés — Választottbírósági kikötés — A helyi fejlesztési tevékenységre vonatkozó támogatási szerződés — A folyósított előlegek egy részének visszatérítése — Tartozásátvállalás — A Törvényszék hatásköre — Elévülés — A Bizottság felelőssége”

A C-531/12. P. sz. ügyben,

a **Commune de Millau**,

a **Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA)**, (székhelye: Millau [Franciaország], képviselik: L. Hincker és F. Bleykasten ügyvédek),

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2012. november 19-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: S. Lejeune és D. Calciu, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: E. Bouttier ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

az elsőfokú eljárás felperese,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, E. Levits, M. Berger, S. Rodin és F. Biltgen (előadó) bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2014. február 27-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

- 1 Fellebbezésükkel Millau település és a Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) az Európai Unió Törvényszékének a T-168/10. és T-572/10. sz., Bizottság kontra SEMEA és Millau település egyesített ügyekben hozott ítéletének (EU:T:2012:435, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék egyetemlegesen kötelezte a SEMEA-t és Millau települést arra, hogy fizessen meg az Európai Bizottságnak az utóbbi által a SEMEA-nak nyújtott finanszírozás keretében jóváhagyott garancia címén kifizetett, a késedelmi kamatokkal, valamint e kamatok meghatározott határidőig történő tőkésítésének kamataival megnövelt 41 012 euró tőkeösszeget.

A jogvita előzményei

- 2 A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 1–31. pontja az alábbiak szerint foglalta össze:
  - „1 Az Európai Közösségek Bizottsága által képviselt Európai Gazdasági Közösség 1990. július 6-án támogatási szerződést kötött a [SEMEA-val], amely társaságban Millau (Franciaország) település 50%-os tőkerészesedéssel rendelkezett.
  - 2 E szerződés olyan helyi fejlesztési tevékenységre vonatkozott, amely a millau-i Centre Européen d'Entreprise Locale előkészületi munkálatainak elvégzését és annak megnyitását foglalta magában (a továbbiakban: szerződés).
  - 3 A szerződés 2. cikke a következőket állapította meg:

»A munkálatokat a jelen szerződés aláírásával kezdődő 18 hónapos időszak alatt kell befejezni.«
  - 4 A szerződés 4. cikke alapján a SEMEA arra vállalt kötelezettséget, hogy különböző szolgáltatásokat teljesít, és azokról a Bizottság részére rendszeresen benyújtott jelentésekben beszámol, a Bizottság pedig a maga részéről azt vállalta, hogy – a munkálatok igazolt költsége 50%-ának mértékéig – legfeljebb 135 000 ECU összegű pénzügyi hozzájárulást nyújt e munkák elvégzéséhez.
  - 5 A szerződés 6. cikke a következőket írta elő:

»A jelen szerződés a francia jog hatálya alá tartozik.«
  - 6 A szerződés 10. cikke a következőképpen szól:

»Amennyiben nem állnak rendelkezésre előirányzatok, vagy azok a jelen szerződés teljesítéséhez nem elegendő mértékben állnak rendelkezésre, a Bizottság fenntartja a jogot, hogy a jelen szerződést bármely bírósági eljárást mellőzve felmondja, vagy hogy a szerződést az új, rendelkezésre álló költségvetéshez igazítsa.«
  - 7 Az általános szerződési feltételek 9. cikkének (1) bekezdése megállapította:

»Amennyiben a szerződő fél a szerződéséből eredő kötelezettségek valamelyikét nem teljesíti, a szerződésre alkalmazandó jogban előírt következményektől függetlenül a Bizottság a szerződést *ipso iure* felmondhatja anélkül, hogy bármiféle bírósági eljárásra lenne szükség, amennyiben a szerződő fél a neki címzett, ajánlott levélben küldött felszólítást követő egy hónapon belül nem folytatja a munkálatokat.«

- 8 Az általános szerződési feltételek 10. cikke előírta:
- »Megegyezés hiányában kizárólag az Európai Közösségek Bírósága rendelkezik hatáskörrel a szerződő felek között a szerződés kapcsán felmerülő bármely jogvitában.«
- 9 1991. május 16-i levelével a SEMEA a Bizottság engedélyét kérte ahhoz, hogy e szerződést egy másik szervezet, a Centre européen d'entreprise et d'innovation (a továbbiakban: CEI 12 egyesület) teljesíthesse, amit a Bizottság az 1991. július 2-i levélben elfogadott, egyúttal megállapítva, hogy e megállapodás nem mentesíti a SEMEA-t a kötelezettségei alól. Az 1991. október 22-i levélben a SEMEA megerősítette, hogy kezesként felel a szerződésben meghatározott szolgáltatások megfelelő teljesítéséért.
- 10 1992 júniusa és júliusa során a Bizottság szolgálatai ellenőrizték a munkálatok előrehaladását, és megállapítást nyert, hogy a támogatható kiadások teljes összege 187 977 ECU, és hogy ennek következtében a Bizottság hozzájárulását ezen összeg 50%-ában, azaz 93 988 ECU összegben kell meghatározni.
- 11 Mivel a SEMEA már kapott a szerződés címén 135 000 ECU-t, a Bizottság az 1993. április 27-i levélben 41 012 ECU (a továbbiakban: vitatott követelés) visszatérítését követelte tőle. A SEMEA nem tett eleget e felszólításnak.
- 12 1997. február 17-én a SEMEA részvényeseinek rendkívüli közgyűlése a SEMEA idő előtti, 1997. március 31-i hatállyal történő megszüntetéséről és végelszámoló kinevezéséről határozott.
- 13 A 2005. november 18-i tértivevényes ajánlott levélben a Bizottság ismét felszólította a SEMEA-t a vitatott követelés kifizetésére.
- 14 2006. január 11-én a Bizottság egy 41 012 eurós összegre vonatkozó terhelési értesítést küldött a SEMEA-nak.
- 15 A 2006. január 31-i válaszlevélben a SEMEA végelszámolója jelezte, hogy számláinak egyenlege nem teszi lehetővé ekkora összeg kifizetését, hogy kötelessége volt benyújtani a zárómérleget, valamint a vitatott követelést a francia jog alapján elévültnek kell tekinteni, mivel az nem teszi lehetővé a több mint négy éve vissza nem követelt összegek behajtását, a Bizottság legutóbbi felszólítása pedig 1993. április 27-i keltezésű, vagyis több mint 12 éve történt.
- 16 A 2006. február 16-i tértivevényes ajánlott levélben a Bizottság hivatalosan kérte a vitatott követelésnek a végelszámolás során történő figyelembevételét, valamint a hitelezők jegyzékébe való felvételét.
- 17 A 2006. szeptember 20-i levélben a SEMEA arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy a társaság rendkívüli közgyűlése úgy határozott, hogy elhalasztja a zárómérleg benyújtását, és felhívta a figyelmet a CEI 12 egyesület egy jegyzőkönyvére, amely arról tanúskodik, hogy a Bizottság végül lemondott a vitatott követelés behajtásáról.
- 18 A 2006. november 29-i levélben a Bizottság ügyvédjén keresztül felszólította a SEMEA-t a vitatott követelés megfizetésére. E levélben a Bizottság jelezte, hogy sosem állt szándékában e követelésről lemondani.
- 19 A 2007. január 30-i levélben a Bizottság ügyvédje újabb felszólítást küldött a vitatott követelés rendezésére, és a SEMEA tétlenségéből arra következtetett, hogy ez utóbbi már fizetéseképtelen.
- 20 A 2007. február 5-i levélben a SEMEA jelezte, hogy nem fizetéseképtelen.

- 21 A 2007. február 12-i levélben a SEMEA megküldte a CEI 12 egyesület azt megállapító tanácskozásának a másolatát, hogy a Bizottság lemondott a vitatott követelés behajtásáról.
- 22 2007. október 26-án a Bizottság végrehajtón keresztül fizetési felszólítást küldött a SEMEA végelszámolójának lakóhelyére.
- 23 2007. december 10-én a Bizottság végrehajtón keresztül fizetési felszólítást küldött a végelszámolás alatt álló társaság székhelyére.
- 24 A fizetési felszólítást küldő végrehajtónak címzett, 2007. december 14-i levélben a SEMEA végelszámolója megismételte a Bizottság azon határozatára vonatkozó információkérését, hogy lemond a vitatott követelés behajtásáról. Levelében e végelszámoló azt állította, hogy az új részvényeseket és a végelszámolót nem értesítették azon kötelezettségvállalásokról, amelyek a SEMEA-t a CEI 12 egyesülethez kötötték.
- 25 A 2008. január 7-i levélben a Bizottság ügyvédje vitatta a SEMEA végelszámolójának állításait, ismét felszólított a követelés kifizetésére, és e levél másolatát megküldte a francia ügyészség számára, hogy ez utóbbi megvizsgálja, a SEMEA végelszámolójának magatartása nem valósítja-e meg többek között a csalás büntetettét.
- 26 Ezen felszólításra válaszul a SEMEA végelszámolója előadta, hogy a vitatott követelés valószínűleg elévült. E levélben emlékeztetett arra, hogy 2007 elején, a Bizottság ügyvédjével való megbeszélések során vállalta, hogy kifizeti a vitatott követelést, amint megválaszolják az e követelés elfogadhatóságára vonatkozó kérdéseket.
- 27 A 2008. február 21-i levélben a Bizottság ügyvédje egy utolsó felszólítást küldött a SEMEA-nak a vitatott követelés kifizetésére.
- 28 2008. november 21-én a SEMEA rendkívüli közgyűlése tudomásul vette a fő részvényesének, Millau településnek azon határozatát, hogy átveszi az eszközeit és a kötelezettségeit, és úgy határozott, hogy a SEMEA rendelkezésére álló pénzügyi eszközöknek megfelelő 82 719,76 euró összeget fizet Millau településnek. A végelszámoló által benyújtott, a vitatott követelést felmérő végelszámolási zárójelentés szerint minden megbízási ügyletet rendeztek.
- 29 2008. december 9-én a SEMEA végelszámolója lezárta a végelszámolást, és a SEMEA-t töröltette a cégjegyzékből.
- 30 2008. december 18-án Millau település önkormányzata nyilvántartásba vette a SEMEA vagyonának az átvételét. Ennek passzívái között kifejezetten szerepel az Európai Bizottsággal szemben fennálló jogvita.
- 31 A Bizottság kérelmét követően a rodez-i (Franciaország) kereskedelmi bíróság 2010. február 12-én *ad hoc* megbízottat nevezett ki a SEMEA képviselőjére.”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 3 A Törvényszék Hivatalához 2010. április 15-én benyújtott keresetlevelében a Bizottság többek között azt kéri, hogy a Törvényszék a garancia visszatérítése címén kötelezze a SEMEA-t a tőkésített kamatokkal megnövelt 41 012 euró összeg megfizetésére, valamint 5000 euró állítólagosan elszenvedett kár megtérítésére.

- 4 Mivel Millau település átvette a SEMEA eszközeinek és kötelezettségeinek összességét, a Bizottság a Törvényszék Hivatalánál 2010. december 21-én nyilvántartásba vett keresetlevéllel e településsel szemben szintén keresetet indított, lényegében ugyanazon kérelmeket előterjesztve.
- 5 A közöttük lévő összefüggés miatt a Bíróság egyesítette a két ügyet.
- 6 A megtámadott ítélet első részében a Törvényszék a Bizottság által a SEMEA-val szemben indított keresetet vizsgálta.
- 7 E kereset elfogadhatóságát illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 47–49. pontjában megállapította, hogy az általános szerződési feltételek 10. cikkével összefüggésben értelmezett EUMSZ 272. cikk és EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének első albekezdése szerint hatáskörrel rendelkezik arra, hogy határozatot hozzon a Bizottság kérelmére. Elutasította a SEMEA által hivatkozott és arra alapított elfogadhatatlansági kifogást, hogy a cégjegyzékből való törlése okán e társaság a keresetlevél benyújtásakor nem rendelkezett jogképességgel, sem pedig perbeli jogképességgel.
- 8 A kereset megalapozottságát illetően a Törvényszék először is a megtámadott ítélet 61–68. pontjában megállapította, hogy a szóban forgó szerződés közigazgatási jelleggel bír.
- 9 Ezt követően a Törvényszék az említett ítélet 69–74. pontjában úgy ítélte meg, hogy a SEMEA a jogalap nélkül fizetett összeg visszakövetelésére vonatkozó francia jog alapján köteles volt visszatéríteni az Európai Unió számára a jogalap nélkül kapott 41 012 euró összeget.
- 10 A Törvényszék a megtámadott ítélet 75–88. pontjában elutasította a SEMEA először is arra alapított kifogásait, hogy a Bizottság lemondott a vitatott követelés behajtásáról, másodszor, hogy a SEMEA mentesült a tartozás alól annak Millau település általi átvállalása következtében, harmadszor pedig, hogy a vitatott követelés elévült, valamint negyedszer, hogy e követelés megszűnt.
- 11 Egyébiránt a Törvényszék kötelezte a SEMEA-t, hogy fizesse meg a Franciaországban 1993. április 27-től alkalmazott törvényes mértékű késedelmi kamatokat, azzal hogy az említett tőkésített kamatok 2010. április 15-től, valamint az ezen az időpontot követő minden éves esedékesség időpontjától maguk is kamatoztak.
- 12 Végül a Törvényszék elutasította a Bizottság kártérítés fizetése iránti kérelmét.
- 13 Ami a SEMEA viszontkeresetét illeti, azt a Törvényszék a Bizottság magatartása és a fellebbezők által állított állítólagos kár között okozati összefüggés hiányának a megtámadott ítélet 108. és 109. pontjában történő megállapítását követően elutasította.
- 14 A megtámadott ítélet második részében a Törvényszék a Bizottságnak a Millau településsel szemben indított keresetét vizsgálta. A Törvényszék szerint e keresetet annyiban el kell utasítani, amennyiben azt hatáskörrel nem rendelkező bíróság előtt nyújtották be.
- 15 Azon kérdést illetően, hogy a Törvényszék hatásköre alapítható-e a SEMEA által tett választottbírói kikötésre, a Törvényszék a megtámadott ítélet 114–119. pontjában emlékeztetett arra, hogy az EUMSZ 272. cikket megszorítóan kell értelmezni, és hogy a szerződésen alapuló jogvita elbírálására vonatkozó, választottbírói kikötésen alapuló hatáskörét főszabály szerint kizárólag az EUMSZ 272. cikk rendelkezései és maga a választottbírói kikötés szabályozza.
- 16 A Bizottság azon elméletének elutasítását követően, hogy a SEMEA által tett választottbírói kikötés a vitatott követelés járulékos elemeként átszállt Millau településre, a Törvényszék ezen ítélet 132–149. pontjában vizsgálta, hogy Millau településre vonatkozik-e a választottbírói kikötés a SEMEA-val kötött harmadik személy javára szóló szerződés révén.

- 17 E tekintetben a Törvényszék az említett ítélet 134. pontjában először is megállapította, hogy a választottbíróági kikötés fennállását a tagállamok jogrendjéből eredő általános szerződéses jogelvek figyelembevételével vizsgálják. Pontosította emellett, hogy „még ha ezen elvek valamelyike ki is mondja, hogy a szerződés csak a részes feleket köti, ezen elvvel nem ellentétes az, hogy két fél harmadik személy javára szóló szerződés révén harmadik személyre jogot ruházhasson”.
- 18 Ezt követően a Törvényszék a megtámadott ítélet 135. pontjában úgy ítélte meg, hogy az általános szerződési feltételek 10. cikkében előírt választottbíróági kikötés következhet a SEMEA és Millau település között kötött szerződésből. Ugyanis egyrészt az EUMSZ 272. cikk kimondja, hogy választottbíróági kikötést az Unió által vagy nevében kötött szerződésnek kell tartalmaznia. Márpedig Millau település és a Bizottság nem kötött szerződést, és így következésképpen választottbíróági kikötést sem. Végül a Törvényszék annak megállapításához, hogy a Bizottság hivatkozhatott-e választottbíróági kikötésre Millau településsel szemben, úgy ítélte meg, hogy a SEMEA és Millau település közötti, harmadik személy javára szóló szerződés tekinthető az Unió nevében kötött szerződésnek. Másrészt úgy ítélte meg, hogy a Törvényszék szerződésen alapuló jogviták elbírálására vonatkozó hatáskörét nem lehet az Unió akarata ellenére megalapozni, amely eset nem áll fenn azonban a kizárólag az Unió javára megállapított választottbíróági kikötés esetében.
- 19 Végül a Törvényszék a megtámadott ítélet 136. pontjában hozzátette, hogy a választottbíróági kikötés eljárási jellegével nem ellentétes az, hogy ilyen kikötést mások javára állapítsanak meg.
- 20 A Törvényszék – annak ezen ítélet 138. pontjában lévő pontosítását követően, hogy a harmadik személy javára szóló szerződés fennállása a felek közötti, harmadik személyre történő jogátruházásra irányuló, kifejezett megállapodásból eredhet, de következhet a szerződés céljából vagy az adott körülményekből is – úgy ítélte meg az említett ítélet 139–141. pontjában – különösen a Millau település önkormányzata 2010. december 18-i jegyzőkönyvében rögzített ténybeli és jogi elemekre tekintettel –, hogy a fellebbezők az Unió követelését Millau településre kívánták terhelni, és az utóbbi szándékában állt az általános szerződési feltételek 10. cikkében szereplő választottbíróági kikötés alá vetni magát.
- 21 A Törvényszék így a megtámadott ítélet 142. pontjában elutasította a fellebbezők azon érvét, amely szerint a SEMEA tartozásának Millau településre történő átszállása azzal a következménnyel járt, hogy a SEMEA mentesült az alól, jöllehet a tartozás ilyen átszállásához szükségszerűen kellett volna az Uniónak a jelen ügyben hiányzó hozzájárulása.
- 22 Egyébiránt ezen ítélet 148. pontjában a Törvényszék pontosította, hogy ha a francia jog, azaz a polgári törvénykönyv 2060. cikke és a polgári eljárásról szóló törvénykönyv 48. cikke ellentétes az EUMSZ 272. cikkel, az utóbbi élvez elsőbbséget minden ellentétes nemzeti rendelkezéssel szemben.
- 23 A Törvényszék az említett ítélet 149. pontjában megállapította, hogy a választottbíróági kikötés értelmében hatáskörrel rendelkezik a Bizottság Millau településsel szembeni keresetének az elbírálására.
- 24 A kereset megalapozottságát illetően a Törvényszék megalapozottnak nyilvánította Millau településsel szemben mind a 41 012 euró összeg visszatérítése iránti kérelmet, mind a 2010. április 15-től, az első éves esedékesség időpontjától fennálló kamatfizetés iránti kérelmet.
- 25 Mivel a Bizottság egyszeri megfizetést igényelhet, a Törvényszék a SEMEA-t és Millau települést egyetemlegesen kötelezte.
- 26 A Törvényszék elutasította viszont a Bizottság kártérítés fizetése iránti kérelmét, valamint Millau település viszontkeresetét.

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

- 27 Fellebbezésükben a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
  - állapítsa meg, hogy a Törvényszék nem rendelkezett hatáskörrel a Bizottság által Millau település ellen benyújtott keresetlevél elbírálására, és nyilvánítsa elfogadhatatlannak a SEMEA ellen benyújtott keresetlevelet;
  - másodlagosan utasítsa el a Bizottság kérelemét;
  - kötelezze a Bizottságot arra, hogy Millau település és a SEMEA részére fizessen meg 41 012 eurót kitevő kamatokkal növelt összeget, és
  - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 28 A Bizottság azt kéri a Bíróságtól, hogy utasítsa el a fellebbezést, és a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

A fellebbezés alaki szabályszerűségéről

- 29 A jelen fellebbezés vizsgálja, amint azt a főtanácsnok az indítványa 32. pontjában megállapította, hogy azt érvényesen terjesztették-e elő a SEMEA nevében.
- 30 A Bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik, hogy a fellebbezés benyújtásakor, azaz 2012. november 19-én a Millau települést képviselő ügyvédek a Bíróság eljárási szabályzata 119. cikkének (2) bekezdésében és 168. cikkének (2) bekezdésében előírtakkal szemben nem nyújtották be a SEMEA erre jogosult képviselője által szabályszerűen kiállított meghatalmazás bizonyítékát.
- 31 Ugyanis jóllehet M. Blanc a SEMEA részére kinevezett *ad hoc* megbízotti minőségében az F. Bleykastennek címzett 2012. november 12-i levélben támogatta, hogy e társaság csatlakozzon a Millau település által előterjesztett fellebbezéshez, azt is pontosította, hogy a SEMEA részére történő *ad hoc* megbízottként való kinevezése 2012. augusztus 12-én lejárt.
- 32 Az eljárási szabályzat 119. cikkének (4) bekezdése és 168. cikkének (4) bekezdése szerint a Bíróság Hivatala 2013 októbere során kérte a SEMEA ügyvédeitől, hogy mutassák be az azt bizonyító meghatalmazást, hogy eljárhatnak a SEMEA nevében. 2013. november 25-i levélben az ügyvédek benyújtották a Bíróság Hivatalához az illetékes Tribunal de Commerce 2013. november 5-i végzését, amely a Bíróság előtt folyamatban lévő fellebbezési eljárás tekintetében M. Blanc-t nevezte ki a SEMEA *ad hoc* megbízottjának.
- 33 Amint azt a főtanácsnok az indítványa 40–44. pontjában megállapította, úgy kell értelmezni az eljárási szabályzat 119. cikkének (4) bekezdését és 168. cikkének (4) bekezdését, hogy a meghatalmazásnak a fellebbezés előterjesztésekor fennálló hiánya orvosolható minden, az e meghatalmazás létezését megerősítő dokumentum utólagos benyújtásával.

- 34 Következésképpen még ha a SEMEA ügyvédei nem rendelkeztek is a jelen fellebbezés előterjesztésekor e társaság meghatalmazásával, ez nem befolyásolja azt, hogy M. Blanc *ad hoc* megbízottként való kinevezését követően az utóbbi érvényesen meg tudta erősíteni azon szándékát, hogy a SEMEA csatlakozzon a Millau település által előterjesztett fellebbezéshez (lásd ebben az értelemben Maurissen és Union syndicale kontra Számvevőszék ítélet, 193/87 és 194/87, EU:C:1989:185, 33. pont).
- 35 A fentiekből következik, hogy a fellebbezést szabályszerűen nyújtották be a SEMEA nevében.

Az ügy érdeméről

- 36 Fellebbezésük alátámasztására a fellebbezők négy jogalapra hivatkoznak.

Az első jogalapról

– A felek érvei

- 37 Első jogalapjukban a fellebbezők állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy hatáskörrel rendelkezik a Millau településsel szemben benyújtott keresetlevél elbírálására. A Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a SEMEA és Millau település között kötött, harmadik személy javára szóló szerződés révén vonatkozik Millau településre a SEMEA és a Bizottság között kötött általános szerződési feltételek 10. cikkében előírt választottbírói kikötés.
- 38 A fellebbezők először is úgy érvelnek, hogy az alkalmazandó nemzeti jog, a jelen esetben a polgári törvénykönyv 2060. cikke megtiltja a közjogi jogi személyek számára, hogy valamely jogvitát választottbírói eljárás elé utaljanak. A fellebbezők szerint azon közjogi jogi személy, amely nem tehet választottbírói kikötést, *a fortiori* nem tehet ilyen kikötést harmadik személy javára sem, annál is inkább, mivel az EUMSZ 272. cikk nem írja elő az ilyen kikötés lehetőségét.
- 39 E tekintetben a fellebbezők hozzátézik, hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet 136. pontjában a 201/82. sz. Gerling Konzern Speziale Kreditversicherung és társai ügyben hozott ítéletre (EU:C:1983:217, 10–20. pont) történő hivatkozás nem bír jelentőséggel a jelen ügyben, mivel ezen ítélet biztosítási szerződéssel kapcsolatos különös körülmények vonatkozásában született. Egyébiránt az akaratszabadság elvére alapítva a fellebbezők megerősítik, hogy mivel a Bizottság kifejezetten sosem járult hozzá a SEMEA-val szemben fennálló követelésének Millau település vagyonának terhére történő átszállásába, nem szállt át e követelés, sem pedig a választottbírói kikötés.
- 40 Másodszor a fellebbezők különösen a megtámadott ítélet 137–140. pontját kifogásolják, amelyben a Törvényszék megállapította, hogy a Millau települést terhelő fizetési kötelezettség azon a megállapodáson alapul, hogy az utóbbi a SEMEA-val harmadik személy, azaz az Unió javára szóló szerződést kötött, amely ezen megállapodásból ered. Márpedig a fellebbezők vitatják, hogy ilyen megállapodást kötöttek a Bizottsággal szemben fennálló állítólagos követelés vonatkozásában, mivel Millau településnek a SEMEA kötelezettségeinek kiegyenlítésére irányuló határozata e település egyoldalú döntése.
- 41 Harmadszor a fellebbezők álláspontja szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 140. pontjában pontatlanul értelmezte a 2010. december 18-i határozatot, amikor megállapította, hogy Millau település „az ügy teljes ismeretében” akarta átvállalni a tartozást, amely tartozás szerkezete és tartalma megfelelt a SEMEA tartozásának. Márpedig Millau település önkormányzatának a SEMEA eszközeinek és kötelezettségeinek „a fent leírtak szerint” történő átvállalására vonatkozó határozata részletes leírást tartalmaz, amely nem hivatkozik választottbírói kikötés fennállására.

- 42 A Bizottság úgy érvel először is, hogy az általános szerződési feltételek 10. cikkét a francia jog szerint illetékességi kikötésnek, nem pedig választottbírói kikötésnek kell minősíteni. Márpedig kizárólag a választottbírói kikötésre vonatkozik a polgári törvénykönyv 2060. cikkében előírt tilalom.
- 43 Továbbá a Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék jogosan állapította meg, hogy a jelen ügyben fennállnak a harmadik személy javára szóló szerződés jellemzői. A Bizottság hozzáteszi, hogy a Gerling Konzern Speziale Kreditversicherung és társai ügyben hozott ítélet (EU:C:1983:217) hatálya nem korlátozódik kizárólag a biztosítási szerződésekre.
- 44 A Bizottság végül pedig úgy véli, hogy a 2010. december 18-i határozatra vonatkozó érvet, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani, amennyiben tisztán ténybeli kérdésre vonatkozik.

– A Bíróság álláspontja

- 45 Az első jogalap első részét illetően a fellebbezők magát azt a tényt kifogásolják, hogy az EUMSZ 272. cikk szerinti választottbírói kikötés harmadik személy javára szóló szerződés tárgya lehet. E tekintetben emlékeztetnek a francia jogi szerinti közjogi jogi személyek által tett választottbírói kikötés tilalmára alapított, első fokon előterjesztett érveikre, állítva, hogy e tilalom *a fortiori* érvényes a harmadik személyek javára tett ilyen kikötésre is.
- 46 A fentiekből következik, hogy a fellebbezők a már a Törvényszék előtt hivatkozott érv kifejtésére szorítkoznak, anélkül azonban, hogy állást foglalnának az ezen érv elutasítására a Törvényszék által tett indokolásról.
- 47 Márpedig az EUMSZ 256. cikkéből, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből, valamint eljárási szabályzata 112. cikke 1. §-ának c) pontjából az következik, hogy a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit, valamint a kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket (lásd különösen: Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ítélet, C-352/98. P, EU:C:2000:361, 34. pont; Interporc kontra Bizottság ítélet, C-41/00. P, EU:C:2003:125, 15. pont, valamint Reynolds Tobacco és társai kontra Bizottság ítélet, C-131/03. P, EU:C:2006:541, 49. pont).
- 48 Így az a fellebbezés, amely pusztán megismétli, vagy szó szerint újra előadja a Törvényszék elé terjesztett jogalapokat és érveket, ideértve azokat is, amelyek a Törvényszék által kifejezetten elvetett tényeken alapulnak, nem tesz eleget az e rendelkezésekben támasztott indokolási követelményeknek (lásd különösen: Interporc kontra Bizottság ügyben hozott ítélet, EU:C:2003:125, 16. pont). Az ilyen fellebbezés ugyanis csak a Törvényszéknél benyújtott kereset újbóli megvizsgálására irányul, ami nem tartozik a Bíróság hatáskörébe (lásd különösen: Reynolds Tobacco és társai kontra Bizottság ítélet, EU:C:2006:541, 50. pont).
- 49 Ennélfogva ezt az érvet, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani.
- 50 Ami a megtámadott ítélet 136. pontjában a Gerling Konzern Speziale Kreditversicherung és társai ítéletre (EU:C:1983:217) történő hivatkozást illeti, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék annak hangsúlyozása érdekében hivatkozott ezen ítéletre, hogy „valamely választottbírói kikötés eljárási jellegével nem ellentétes az, hogy ilyen kikötést mások javára állapítsanak meg”.
- 51 Márpedig elegendő megállapítani, hogy a megtámadott ítélet 136. pontja a Törvényszéknek ugyanezen ítélet 134. és 135. pontjában levont végkövetkeztetését – azaz, hogy valamely választottbírói kikötés harmadik személy javára szóló szerződés tárgyát képezheti – nagymértékben megerősítő indokolást tartalmaz.

- 52 Mivel a fellebbezők Gerling Konzern Speziale Kreditversicherung és társai ítéletre (EU:C:1983:217) vonatkozó érve nem alkalmas a Törvényszék e végkövetkeztetésének megkérdőjelezésére, ezen érvet, mint hatástalant, el kell utasítani.
- 53 Az akaratszabadság elvére alapított és annak megerősítésére irányuló érvet, hogy a Bizottság kifejezett hozzájárulása hiányában sem a vitatott követelés, sem pedig a vonatkozó választottbíróági kikötés nem szállt át, el kell utasítani. Ugyanis a fellebbezők anélkül ismétlik csak meg az elsőfokon előterjesztett érvüket, hogy pontosítanak, miért kifogásolható a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 142. és 143. pontjában tett azon érvelése, hogy a Bizottság kifejezett hozzájárulása nem volt szükséges, amennyiben a választottbíróági kikötést az Unió javára állapították meg.
- 54 Az első jogalap második részét illetően elegendő megállapítani, hogy a fellebbezők, bizonyos ténybeli elemekre történő emlékeztetés mellett lényegében a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 137–140. pontjában a jelen ügyben szereplő körülményekre vonatkozó értékelését kifogásolják annak megállapítása érdekében, hogy a harmadik személy javára szóló szerződés létezése következhet-e a szóban forgó szerződés tárgyából.
- 55 Márpedig az EUMSZ 256. cikknek és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikke első bekezdésének megfelelően a fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat, és abban csak a Törvényszék hatáskörének hiányára, a fellebbező érdekeit hátrányosan befolyásoló, a Törvényszék előtt történt eljárási szabálytalanságra, valamint az uniós jog Törvényszék általi megsértésére lehet hivatkozni (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Brazzelli Lualdi és társai ítélet, C-136/92. P, EU:C:1994:211, 47. pont).
- 56 Ennélfogva kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel a tényállás megállapítására – kivéve, ha megállapításainak anyagi pontatlansága a hozzá benyújtott eljárási iratokból ered –, valamint az elfogadott bizonyítékok értékelésére. E tények megállapítása és e bizonyítékok értékelése, eltekintve e bizonyítékok téves értelmezésétől, nem minősül a Bíróság vizsgálata alá tartozó jogkérdésnek (lásd ebben az értelemben különösen: EBB kontra Hautem ítélet, C-449/99. P, EU:C:2001:502, 44. pont, valamint Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied kontra Bizottság ítélet, C-105/04. P, EU:C:2006:592, 69. és 70. pont).
- 57 A tények Törvényszék által történő és azon következtetésre vezető értékelése, hogy fizetési kötelezettség állt fenn Millau település terhére, nem minősül tehát a Bíróság vizsgálata alá tartozó jogkérdésnek, eltekintve a téves értelmezésüktől, amire azonban nem hivatkoznak a fellebbezők.
- 58 Mindezek alapján az első jogalap e második részét mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 59 Ami az első jogalap harmadik részét illeti, a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 141. pontjában tévesen értelmezte a 2010. december 18-i határozatot, amikor megállapította a SEMEA Bizottsággal szemben fennálló követelése Millau település által történő átvállalásának hatályát.
- 60 Márpedig meg kell állapítani, hogy a fellebbezők kifogásait a SEMEA Millau település által átvállalt kötelezettségei terjedelmének Törvényszék által történő értékelésére korlátozzák. Így állításuk nem vonatkozik sem a Törvényszék ténymegállapításainak pontatlanságára, sem pedig a hozzá benyújtott bizonyítékok téves értelmezésére.
- 61 A jelen ítélet 55. és 56. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint az első jogalap harmadik részét is el kell utasítani, mint elfogadhatatlant.
- 62 A fentiekből következően az első jogalapot mint részben hatástalant és részben elfogadhatatlant el kell utasítani.

A második jogalapról

– A felek érvei

- 63 Második jogalapjukban a fellebbezők úgy érvelnek, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elfogadhatónak ítélte a Bizottság által a SEMEA-val szemben indított keresetet. A Törvényszék tévesen állapította meg, hogy egyrészt a SEMEA társasági jellegű jogait és kötelezettségeit nem rendezték, másrészt pedig hogy a SEMEA nem mentesült a Bizottsággal szemben fennálló e tartozásától vagyonaának Millau településre történő átszállását követően, mivel a Bizottság nem járult hozzá a vitatott követelés e település által történő átvételébe.
- 64 A fellebbezők szerint, mivel Millau település teljes mértékben a SEMEA helyébe lépett, az utóbbi lezárhatta a végelszámolását. A SEMEA tehát érvényesen, a Bizottság hozzájárulása nélkül mentesült a Bizottsággal szemben fennálló kötelezettségei alól, mivel kedvező volt számára, hogy fizetőképes személy lépett a helyébe.
- 65 A Bizottság állítja, hogy elfogadhatatlan a jogalap, mivel nem világos. Másodlagosan a Bizottság úgy véli, hogy a jogalapot el kell utasítani mint nyilvánvalóan megalapozatlant.

– A Bíróság álláspontja

- 66 Meg kell állapítani, hogy második jogalapjukban a fellebbezők úgy érvelnek, hogy Millau település a SEMEA helyébe lépett. Ennek során valójában a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 138–140. pontjában szereplő indokolását erősítik meg, amely szerint a jelen ügyben szereplő körülményekből kitűnik, hogy harmadik személy javára szóló szerződés révén a SEMEA valós vagy potenciális hitelezőivel szemben, amelyek kötött szerepel többek között a Bizottság is, új adós állt Millau település személyében.
- 67 Márpedig meg kell állapítani, hogy a fellebbezők által a megtámadott ítélettel szemben megfogalmazott kifogások anélkül korlátozódnak a Törvényszék által tett ténybeli értékelésre, hogy pontosan jeleznék a Törvényszék állítólagos vonatkozó téves jogértelmezését, vagy az e második jogalap alátámasztására felhozott jogi érveket. A jelen ítélet 47. és 48. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint e második jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 68 Továbbá meg kell állapítani, hogy e második jogalap lényegében a fellebbezők első jogalapja keretében kifejtett érveket veszi át, amely jogalap tagadta a SEMEA és Millau település között a Bizottsággal szemben fennálló állítólagos tartozásra vonatkozó megállapodás létezését.
- 69 Így, és amennyiben a fellebbezők ellent mondanak a saját jogi érveknek, e második jogalapot el kell utasítani mint elfogadhatatlant (lásd ebben az értelemben: Nijs kontra Számvevőszék végzés, C-495/06. P, EU:C:2007:644, 52–56. pont).

A harmadik jogalapról

– A felek érvei

- 70 A harmadik jogalapban a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az általános szabályok szerinti harmincéves elévülési időt kellett alkalmazni, és így a vitatott követelés még nem évült el.

- 71 A fellebbezők emlékeztetnek arra egyrészt, hogy Millau település, mivel átvette a SEMEA vagyónát, megalapozottan hivatkozhat a Bizottsággal szemben ugyanazon jogi érvekre, amelyekre a SEMEA hivatkozhatott volna, ideértve a kötelezettségekre vonatkozó, a kereskedelmi törvénykönyvnek a jogvita időpontjában hatályos változatából (a továbbiakban: kereskedelmi törvénykönyv) eredő tízéves elévülési időt is. Másrészt, mivel a SEMEA kereskedelmi jellegű vegyes tulajdonú gazdasági társaság, a vitatott követelés a SEMEA mint kereskedő és a nem kereskedő Bizottság közötti kereskedelmi viszony keretében született.
- 72 Először is a fellebbezők úgy érvelnek, hogy a kötelezettségek elévülése nem függ a szerződés közigazgatási jellegétől. Ugyanis különös közigazgatási szabályok hiányában az általános szabályok szerinti elévülési időt kell alkalmazni. Mivel a kereskedelmi törvénykönyvben előírt tízéves elévülési idő különös törvénynek minősül, amely elsőbbséget élvez a polgári jogi szabályokhoz viszonyítva, alkalmazni kell a jelen ügyben szóban forgó kereskedelmi viszonyra.
- 73 A Conseil d'État 1992. július 31-i (69661. sz.) ítéletét illetően a fellebbezők megállapítják, hogy a közigazgatási bíróság nem azon indokkal nem zárta ki a kereskedelmi törvénykönyvben előírt tízéves elévülési idő alkalmazását, hogy az nem alkalmazható a közjogi jogi személy és a kereskedő között, hanem mivel a vitatott kötelezettségek nem az érintett személyek közötti kereskedelem révén keletkeztek. Következésképpen a szóban forgó szerződés jellege nem akadályozza meg a kereskedelmi törvénykönyvben előírt tízéves elévülési idő alkalmazását.
- 74 Másodszor a fellebbezők azt róják fel a Törvényszéknek, hogy pontatlanul értékelte a szerződés rendelkezéseit és a jelen ügy körülményeit, amikor akként ítélte meg, hogy a vitatott követelés nem tekinthető a SEMEA és a Bizottság közötti kereskedelmi viszonyból eredőnek.
- 75 E tekintetben hangsúlyozzák, hogy a Conseil d'État 1992. július 31-i ítélete a közös agrárpolitika keretében bevezetett mezőgazdasági visszatérítések teljesen más összefüggéseinek vonatkozásában született, és így az nem alkalmazható a jelen ügyre. Ugyanis a szerződési kikötések alapján a Bizottság közvetlenül részt vesz a szóban forgó projektben, és ellenőrzi a munkálatokat, ennél fogva következtethetünk a SEMEA és a Bizottság közötti kereskedelmi kapcsolat fennállására.
- 76 A Bizottság úgy érvel, hogy a harmadik jogalap első részét, mint elfogadhatatlant vagy legalábbis mint megalapozatlant el kell utasítani, mivel a megtámadott ítélet téves olvasatából ered. A Törvényszék a vitatott követelés elévülésére vonatkozó érvelését nem a szóban forgó szerződés közigazgatási jellegére alapította.
- 77 E jogalap második részét illetően a Bizottság állítja, hogy a Törvényszék jogosan utalt a Conseil d'État 1992. július 31-i ítéletére azon elv bemutatásához, amely szerint valamely állami pénzügyi támogatásnak a közszolgáltatás haszonszerzés és ellenérték nélkül való végrehajtása keretében történő folyósítására irányuló szerződés nem tekinthető kereskedelmi aktusnak, és ennél fogva nem alkalmazható rá a kereskedelmi törvénykönyv 110-4. cikkében előírt tízéves elévülési idő.

– A Bíróság álláspontja

- 78 Ami először is a fellebbezők azon érvét illeti, amely szerint a szerződés közigazgatási jellege nem bír jelentőséggel a vitatott követelésre alkalmazandó elévülési idő meghatározásakor, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 61–68. pontjában vizsgálta az említett szerződésre alkalmazandó jogszabályokat, és megállapította az utóbbi szerződés közigazgatási jellegét.
- 79 Márpedig a Törvényszék a vitatott követelésre alkalmazandó elévülési idő vizsgálatának keretében a megtámadott ítélet 82–88. pontjában nem hivatkozik a szóban forgó szerződés közigazgatási jellegére.

- 80 Amennyiben e szerződés közigazgatási jellege nem befolyásolta a vitatott követelésre alkalmazandó elévülési idő megállapítását, az arra vonatkozó érvet, mint hatástalant, el kell utasítani.
- 81 Másodszor, azon kifogást illetően, amely szerint a Törvényszék pontatlanul értelmezte az említett szerződés rendelkezéseit és a jelen ügy körülményeit, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 83. pontjában emlékeztetett arra, hogy a szóban forgó szerződés egy bizottsági támogatásnak az Unió regionális politikája keretében kötött szerződés végrehajtása céljából történő folyósítására irányult.
- 82 A Törvényszék a Conseil d'État 1992. július 31-i ítéletére alapítva ebből azt a következtetést vonja le, hogy „az abból eredő kötelezettségek, amelyek között szerepel a vitatott követelés, nem tekinthetők olyanoknak, mint amelyek a Bizottság és a SEMEA közötti kereskedelmi ügylet alkalmával keletkeztek e kettő között”.
- 83 A fentiekből következik, hogy a Törvényszék a kereskedelmi törvénykönyvben előírt elévülési idő alkalmazásának kizárását nem azon tényre alapította, hogy a szerződés a fellebbezők állításával szemben egy közjogi jogi személy és egy kereskedő között jött létre, hanem arra, hogy a szerződés egy bizottsági támogatásnak az Unió regionális politikája keretében kötött szerződés végrehajtása céljából történő folyósítására irányult.
- 84 Egyébiránt nem fogadható el a fellebbezők annak megerősítésére irányuló érve, hogy a jelen ügy háttérében teljes mértékben eltért a Conseil d'État 1992. július 31-i ítéletében szóban forgó háttértől. Ugyanis a vitatott visszatérítés iránti kérelem azon összegekre vonatkozott, amelyeket a Bizottság folyósított a regionális politika keretében, és amelyek nem tekinthetők a fellebbezők és Bizottság közötti kereskedelmi ügyletből eredő kötelezettségekből eredőknek.
- 85 A fentiekből következően a harmadik jogalapot mint részben hatástalant és részben megalapozatlant el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

– A felek érvei

- 86 A negyedik jogalapjukban a fellebbezők azt róják fel a Törvényszéknek, hogy a Törvényszék azt megállapítva utasította el a vizontkeresetüket, hogy nem áll fenn közvetlen okozati összefüggés a Bizottság magatartása és a fellebbezők szerinti állítólagos kár között.
- 87 A fellebbezők emlékeztetnek arra, hogy 1993. április 27. és 2005. november 18. között a Bizottság nem lépett fel az általa esedékesnek tartott összegek behajtása érdekében. Márpedig, ha a Bizottság korábban felszólította volna a SEMEA-t, az utóbbi elvégezhette volna az ellenőrzéseket, és adott esetben eleget tehetett volna a visszatérítés iránti kérelemnek.
- 88 A fellebbezők úgy érvelnek, hogy a Bizottság a tizenkét éves tétlensége okán következtetett arra a SEMEA, hogy a Bizottság a lemondott a folyósított összegek visszatérítéséről.
- 89 A fellebbezők szerint a Bizottság e tétlensége az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikkének (1) bekezdésében foglalt, a gondos ügyintézésre vonatkozó kötelezettségének megsértését jelenti, amit a Törvényszéknek szankcionálnia kellett volna.
- 90 A Bizottság úgy érvel, hogy elfogadhatatlan a negyedik jogalap, amennyiben a tényállás Törvényszék által tett értékelésének megkérdőjelezésére irányul.

– A Bíróság álláspontja

- 91 A fellebbezők által előadott és a Bizottságnak a folyósított összegek visszatérítéséről történő állítólagos lemondására irányuló érvet illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 77. pontjában úgy ítélte meg, hogy az iratok nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy ilyen lemondásra sor került.
- 92 Ennélfogva a fellebbezők ezen érvelésével valóban az iratok Törvényszék általi értékelését kifogásolják. Így a jelen ítélet 55. és 56. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint a jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 93 Ami a fellebbezők azon kifogását illeti, hogy a Bizottság megsértette a gondos ügyintézésre irányuló kötelezettségét, nem vitatott, hogy bár a Bizottság az 1993. április 27-i levélben kérte a vitatott követelés visszatérítését, amely felszólításnak a SEMEA nem tett eleget, ezen intézmény csak a 2005. november 18-i ajánlott levélben szólította fel újból a SEMEA-t, és a terhelési értesítést csak a 2006. január 11-i levélben küldte el.
- 94 E körülmény nem kérdőjelezi meg azonban a megtámadott ítélet 108. és 109. pontjában tett értékelést, amely szerint nem áll fenn közvetlen okozati összefüggés a Bizottság magatartása és a fellebbezők által állított állítólagos kár között a 41 012 euró összeget illetően.
- 95 Így a Törvényszék jogosan ítélte akként, hogy a 41 012 euró összegű követelés kifizetése iránti kérelem a jogalap nélkül fizetett összeg visszakövetelésére irányult, és hogy e követelés nem évült el, a SEMEA így mindenesetre köteles volt teljesíteni a fizetést. Ugyanis, amennyiben e két fellépés eltérő jogalapokon nyugszik, a vitatott követelés összegét még akkor is meg kellett fizetni, ha feltételezzük, hogy a gondos ügyintézésre vonatkozó kötelezettségének megsértése okán megállapításra kerül a Bizottság szerződésen kívüli felelőssége.
- 96 Ezzel szemben, ami a késedelmi kamatot illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása és a bekövetkezett kár megtérítéshez való jog érvényesítése, az EUMSZ 340. cikk szerint, több feltétel együttes fennállásától függ, amelyek az intézményeknek felrótt magatartás jogellenességére, a kár tényleges bekövetkezésére, és a magatartás, illetve a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállására vonatkoznak (lásd különösen: *Oleifici Mediterranei kontra EGK*, 26/81, EU:C:1982:318, 16. pont; *Birra Wührer és társai kontra Tanács és Bizottság*, 256/80, 257/80, 265/80, 267/80, 5/81, 51/81 és 282/82, EU:C:1984:341, 9. pont, valamint *Inalca és Cremonini kontra Bizottság*, C-460/09. P, EU:C:2013:111, 46. pont).
- 97 Ami a szóban forgó intézménynek felróható jogsértő magatartást illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a közigazgatási eljárások uniós jogi garanciái közé tartozó gondos ügyintézés általános elvét illetően, amely jelenleg az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikkének (1) bekezdésében szerepel, az uniós intézmények kötelezettsége, hogy körültekintően folytassák le a behajtási eljárást, és úgy kell eljárniuk, hogy minden további jogi aktust az előzőhöz képest ésszerű határidőn belül hozzanak meg.
- 98 Márpedig nem vitatott, hogy a vitatott követelés visszatérítése iránti, az 1993. április 27-i levélben foglalt kérelmet követően a Bizottság több mint tíz évig tétlen maradt, és csak a 2005. november 18-i ajánlott levélben küldött ismét felszólítást.
- 99 Ráadásul az ilyen tétlenség sem a jogvita összetettségével, sem pedig a megállapított késés igazolására alkalmas különleges körülménnyel nem igazolható.
- 100 E feltételek mellett a Törvényszék tévesen ítélte úgy a megtámadott ítélet 108. pontjában, hogy nem áll fenn közvetlen okozati összefüggés a Bizottság magatartása és az állítólagos kár között.

- 101 Ami a kár fennállását illeti, igaz hogy felszámíthatóvá váltak a kamatok, mivel a SEMEA nem tett eleget azonnal a Bizottság 1993. április 27-i visszatérítés iránti kérelmének.
- 102 Márpedig a Bizottság több mint tizenkét éves tétlensége azzal a következménnyel járt, amint az a főtanácsnok indítványának 89. pontjából kitűnik, hogy a kért kamatok összege időközben már meghaladja a vitatott követelés összegét.
- 103 Ugyanezen indítvány 90. pontja szerint meg kell állapítani, hogy a Bizottság tétlenségének több mint tizenkét évig tartó időszakában felhalmozódott késedelmi kamat összege közvetlenül ezen intézmény magatartásának tudható be.
- 104 A fentiekből következik, hogy a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni, amennyiben a fellebbezők által benyújtott viszontkereset vizsgálata keretében megállapításra került, hogy nem állt fenn közvetlen okozati összefüggés a Bizottság magatartása és a késedelmi kamat megfizetésére kötelezés okán állítólagosan elszenvedett kár között.

A Törvényszék előtti keresetről

- 105 A Bíróság alapokmánya 61. cikke első bekezdésének megfelelően a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi. A jelen ügyben ez az eset áll fenn.
- 106 A jelen esetben a szóban forgó ügy különleges körülményeire tekintettel határozni kell a fellebbezők által a késedelmi kamat megfizetésére kötelezés okán benyújtott viszontkeresetről.
- 107 A jelen ítélet 97–104. pontjából kitűnik, hogy a Bizottság több mint tizenkét éves tétlenségének időszaka alatt felhalmozódott kamatok által okozott kár közvetlenül ezen intézmény felróható magatartásának tudható be.
- 108 Ezzel együtt ugyanakkor figyelembe kell venni, hogy a SEMEA által a Bizottságnak visszafizetendő 41 012 euró követelés nem évült el 2005. november 18-án, azaz abban az időpontban, amikor ezen intézmény kérte annak visszafizetését.
- 109 Ennélfogva részben helyt kell adni a fellebbezők viszontkeresetének, és a Bizottságot kötelezni kell az 1993. április 27. és 2005. november 18. közötti időszakra vonatkozó Franciaországban alkalmazandó törvényes éves késedelmi kamatnak megfelelő összeg háromnegyed részének viselésére.

A költségekről

- 110 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.
- 111 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikke (1) bekezdésének értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az említett szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése pontosítja, hogy részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli a költségeit. Mindazonáltal ugyanezen rendelkezés szerint, ha az ügy körülményei alapján indokoltnak látszik, a Bíróság határozhat úgy, hogy a fél saját költségein felül viseli a másik fél költségeinek egy részét is.

¹¹² A jelen esetben a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a Bizottságot kell kötelezni az elsőfokú és a fellebbezési eljárásban felmerült saját költségein felül Millau település és a SEMEA említett eljárásokban felmerült költségei egynegyedének viselésére. Millau települést és a SEMEA-t kell kötelezni a két fokon felmerült saját költségei háromnegyedének viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **Az Európai Unió Törvényszéke T-168/10. és T-572/10. sz., Bizottság kontra SEMEA és Millau település egyesített ügyekben hozott ítéletét hatályon kívül kell helyezni annyiban, amennyiben ezen ítélet Millau település és a Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) viszontkeresete vonatkozásában megállapította, hogy nem áll fenn közvetlen okozati összefüggés az Európai Bizottság magatartása és a késedelmi kamat megfizetésére kötelezés okán állítólagosan elszenvedett kár között.**
- 2) **Millau település és a Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) viszontkeresetének részben helyt kell adni, és az Európai Bizottság viseli az 1993. április 27. és 2005. november 18. közötti időszakra vonatkozó, Franciaországban alkalmazandó törvényes éves késedelmi kamatnak megfelelő összeg háromnegyed részét.**
- 3) **A fellebbezést egyebekben el kell utasítani.**
- 4) **Az Európai Bizottság viseli az elsőfokú és a fellebbezési eljárásban felmerült saját költségein felül Millau település és a Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) e két fokon felmerült költségeinek egynegyedét.**
- 5) **Millau település és a Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) viseli az elsőfokú és a fellebbezési eljárásban felmerült saját költségeinek háromnegyed részét.**

Aláírások